

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים דפים כז:-לב.

- ג. כי תרומה טמאה ראויה להסקה.
ד. כי לא נתכוין לגרום הפסד לכהן.

ו. טמא מת שסחט כביצה מכוונת של ענבים שכבר הוכשרו לקבל טומאה, האם היין טהור [כשלא נגע בידיו ביין]?

- א. טהור.
ב. טמא.

ג. מחלוקת אם טהור או טמא.

ד. אם יצא מהענבים יין בשיעור רביעית, טמא.

ז. מדוע יש יותר חשש תקלה בחיטים של תרומה טמאה מאשר בפת של תרומה טמאה? (רש"י)

- א. מפני התינוקות, שמחזרים אחר החיטים ואינם מחזרים אחר הפת.
ב. חיטים חביבים הם לאדם יותר מן הפת.
ג. פת זה חתיכה אחת, וזורקה כולה בין העצים, אבל בחיטים יש לחוש שיזרוק רק חלק מהם.

ד. פת נמאסת כשזורקה בין העצים, אבל חיטים אינם נמאסים גם כשזורקים.

ח. 'מדליקין בפת ושמן של תרומה שנטמאת'. מדוע אין חוששים לתקלה בשמן [לדעת רבא]?

- א. כי אין דרך לאכול שמן בפני עצמו.
ב. כי הוא מניח את השמן בכלי מאוס.

ג. כיון שהוא הפסד מרובה, הקילו.

ד. כי אף אם ישתמש בו לסוך עצמו, האי תנא סבר דאין סיכה כשתיה.

ט. שתילי תרומה שנטמאו ושתלן, האם מותרים באכילה לכהנים או לישראלים?

- א. מותרים באכילה בין לכהנים ובין לישראלים.
ב. אסורים באכילה בין לכהנים ובין לישראלים.
ג. מותרים באכילה לכהנים ואסורים לישראלים.

ד. אסורים באכילה לישראלים, ומחלוקת אם מותרים לכהנים.

א. לדעת חכמים מדוע האוכל פחות מכזית תרומה אינו משלם חומש?

א. כי ילפינן חטא חטא ממעילה, מה מעילה בכזית אף תרומה בכזית

ב. כי חומש הוא לכפרה, ובפחות מכזית אינו צריך כפרה.

ג. כי בפסוק של אכילת תרומה כתוב לשון אכילה, ואכילה בכזית

ד. כי חומש של פחות מכזית הוא מעט מאד וכמי שאינו

ב. למסקנא, לדעת אבא שאול האוכל תרומה בשוגג פחות מכזית אבל שוה פרוטה, האם משלם חומש?

א. משלם.

ב. אינו משלם.

ג. מחלוקת אם משלם או לא.

ד. אם אבל בריה שלימה, משלם חומש.

ג. הושיט ידו לכלי ליטול חפץ וסך ידו בשמן של קודש, האם מעל.

א. מעל.

ב. לא מעל.

ג. מחלוקת אם מעל או לא, ותלוי אם יש מעילה בשמן של קודש.

ד. מחלוקת אם מעל או לא מעל, ותלוי אם סיכה כשתיה או לא.

ד. נתכוין להגביה את התלוש (בשבת) וחתך את המחובר, האם חייב חטאת?

א. חייב.

ב. פטור.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

ה. למ"ד שדורשים 'לו – ולא לאורו', מדוע התורם בשוגג מהטמאה על הטהורה תרומתו תרומה?

א. כי שייריה ניכרים.

ב. כי היה לפירות שעת הכושר.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים במסגרת לימוד עמוד וחזרה

טז. מעשר ראשון שהקדימו בשבילים או בכרי ולא נטל ממנו תרומה גדולה, האם מותר באכילה?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. הקדימו בשבילים – אסור. הקדימו בכרי – מותר.

ד. הקדימו בשבילים – מותר. הקדימו בכרי – אסור.

יז. מעשר שני שפדאו ולא נתן את החומש, או שפדאו על גב אסימון, האם מותר באכילה?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. לא נתן את החומש – מותר. פדאו ע"ג אסימון – אסור.

ד. לא נתן את החומש – אסור. פדאו ע"ג אסימון – מותר.

יח. האוכל בבילה ביום הכיפורים בשוגג, מה דינו לרבי שמעון? (רש"י)

א. פטור מחטאת על אכילה ביוה"כ.

ב. חייב חטאת על אכילה ביוה"כ.

ג. אם הנבילה נתנבלה קודם יוה"כ – פטור מחטאת. נתנבלה ביוה"כ – חייב חטאת.

ד. אם הנבילה נתנבלה קודם יוה"כ – חייב חטאת. נתנבלה ביוה"כ – פטור מחטאת.

יט. האם יוצא אדם ידי חובת מצה במעשר שני בירושלים?

א. יוצא ידי חובה.

ב. אינו יוצא ידי חובה.

ג. מחלוקת אם יוצא ידי חובה או לא.

ד. יושבי ירושלים – יוצאים. אחרים – אינם יוצאים.

כ. מה החילוק לדינא בין לישה לקמיצה [במנחות]?

א. אין חילוק לדינא.

ב. לישה כשרה מחוץ לעזרה, קמיצה כשרה רק בעזרה.

ג. לישה כשרה בכל כהן, קמיצה כשרה רק בכהני אותה משמרת.

ד. לישה כשרה בזר, קמיצה אינה כשרה אלא בכהן.

יא. האם גידולי טבל מותרים באכילה?

א. מותרים.

ב. אסורים.

ג. אם זרעו כלה – מותרים. אין זרעו כלה – אסורים.

ד. אם זרעו כלה – אסורים. אין זרעו כלה – מותרים.

יב. לדעת רבי יוחנן [דמשקין מפקד פקיד], איך יתכן שאדם ידרוך יותר מכביצה ענבים טמאין ויהיו המשקין היוצאין מהם טהורים?

א. אם הקדישן ואח"כ דרכן.

ב. אם הענבים נגעו בשני בטומאה, וזרכן ואח"כ הקדישן.

ג. בענבים שנעשו על טהרת תרומה.

ד. כגון שלא יצאו מהם רביעית משקה.

יג. טמא שטבל ולא העריב שמשו, האם אוכל במעשר, תרומה או קדשים?

א. אינו אוכל כלל.

ב. אוכל במעשר ותרומה, ואינו אוכל בקדשים.

ג. אוכל במעשר, ואינו אוכל בתרומה וקדשים.

ד. אוכל במעשר וקדשים, ואינו אוכל בתרומה.

יד. האם אדם יוצא ידי חובה במצה העשויה מאורז?

א. יוצא ידי חובה.

ב. אינו יוצא ידי חובה.

ג. אם אינה עבה טפח יוצא בה ידי חובה.

ד. מחלוקת אם יוצא ידי חובה או לא.

יז. 'תנא כוסמין מין חיטין'. למאי נפקא מינה? (רש"י)

א. לענין תרומה, שמותר לתרום חיטין על כוסמין.

ב. לענין כלאי זרעים, שמותר לזרוע כוסמין עם חיטין.

ג. לענין ביטול באיסורים, שנחשב תערובת מין במינו.

ד. אין נפק"מ לדינא, ולא בא אלא לבאר המשנה.

יט. עיסה שנילושה בין [בלא מים], האם חייבים על חימוצה כרת?

א. חייבים.

ב. אין חייבים.

ג. מחלוקת אם חייבים או לא.

ד. ספק בגמ'.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

כא. האם ביכורים מותרים לאונן?

א. מותרים.

ב. מחלוקת אם מותרים או אסורים.

ג. מעצרת ועד החג – אסורים לאונן. מהחג ועד חנוכה – מותרים.

ד. מעצרת ועד החג – מותרים לאונן. מהחג ועד חנוכה – אסורים.

כב. איך ביארה הגמ' את המילה 'אשפר'?

א. בשר משופר [מעולה].

ב. אחד מששה בפר.

ג. אחד משמונה בפר.

ד. בשר פר [צלוי] על האש.

כג. מה שיעור העובי של לחם הפנים?

א. טפח.

ב. אצבע.

ג. אגודל.

ד. כמלא רוחב הסיט כפול.

כד. מפני מה אין עושין סריקין המצויירין בפסח?

א. משום ביזוי מצוה.

ב. מפני שצריך לשהות כדי לציירן, ומחמיצין.

ג. מפני שרוב עושי סריקין נכרים הם, וכבר נאסר להם לישראל פת נכרי.

ד. גזירה מצויירין אטו שאין מצויירין.

כה. למסקנא, לענין מה נחלקו בית שמאי ובית הלל בפת עבה?

א. לענין העובי של לחם הפנים.

ב. לענין פת שעובייה טפח בפסח.

ג. לענין פת מרובה - בכל יום טוב.

ד. לענין פת מרובה – בפסח דוקא.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים לב:-לז. ליתר שאת על דברי התוספות

4. "דאיתמר היסח הדעת רבי יוחנן אמר פסול טומאה וריש לקיש אמר פסול הגוף." והק' התוס' דאם נאמר פסול הגוף למה אמרין בברייתא לעיל דאם נולד ספק טומאה אם היתה במקום המוצנע יניחנה במקום התורפה ואמרין גרמא אין בידים לא ואמאי אין מותר לשורפה כשמסיה דעת ממנה. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. הברייתא אזיל למ"ד היסח הדעת פסול טומאה

ב. זה לא מיקרי היסח הדעת

ג. אף למ"ד פסול הגוף אסור לשורפה בידים

ד. התוס' הניח קושיא זו בלא תירוץ.

5. "כוסמין מין חטיין שיבולת שועל ושיפון מין שעורין." לשיטת תוס' לגבי איזה דין נשנית ברייתא זו?

א. לגבי כלאים

ב. לגבי תרומה מה נקרא תורם ממין על מינו

ג. לגבי לצרף יחד להתחייב בחלה

ד. לגבי להצטרף יחד לצאת ידי חובת מצה.

6. "מי פירות אין מחמיצין." לשיטת תוס' במה מיירי והאם הכוונה שאינו חמץ כלל או אינו חמץ גמור להתחייב כרת?

א. מי פירות בלא מים אינו נעשה חמץ כלל ומי פירות עם מים
היו חמץ נוקשה

ב. מי פירות בלא מים אינו נעשה חמץ כלל ומי פירות עם מים
היו חמץ גמור

ג. בין אם יש מים בין אם אין מים היו חמץ נוקשה

ד. בין אם יש מים בין אם אין מים לא היו חמץ כלל.

7. "והקדש שחיללו על גבי קרקע דאמר רחמנא ונתן הכסף וקם לו." והק' התוס' ממה נפשך אם כסף דוקא אף מטלטלין לא מהני ואם כסף לאו דוקא למה ממעט קרקע. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. כוונת הגמ' למעט קרקע הוא הדין כל דבר שאינו כסף

ב. דרשין כלל ופרט וכלל דבעינן דבר המטלטל וגופו ממון

ג. בקרקע אין זה חילול כלל

ד. התוס' הניח קושיא זו בלא תירוץ.

1. "והלא דין הוא ומה שאר מצות שחייב בהן כרת פוטר בהן את המזיד מעילה שאין בה כרת אינה דין שפטר את המזיד." והק' התוס' נימא היא הנותנת דשאר מצות שהן חמורות אין לזדונן כפרה משא"כ מעילה שהיא קלה יש לזדונה כפרה. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. אשם מעילות אינה בה לכפרה אלא לעונש

ב. קושיית הגמ' הוא דעכ"פ לא מצינו בשום מקום קרבן על מזיד

ג. כוונת הגמ' לחייב חומש ולא קרבן

ד. אין הכי נמי הגמ' היה יכול לומר כן אבל בלאו הכי פריך שפיר.

2. "נתכוין לחתוך את תלוש וחתך את המחובר שהוא פטור." לשיטת תוס', האם יש חילוק בין אם נמצא שהוא מחובר לבין אם נתכוין לחתוך תלוש זה וחתך מחובר זה?

א. אין חילוק

ב. הגמ' מיירי בנמצא שהוא מחובר אבל אם נתכוין לחתוך זה וחתך זה אפי' נתכוין לחתוך מחובר זה וחתך מחובר זה פטור

ג. דוקא נתכוין לחתוך תלוש זה וחתך מחובר זה פטור אבל נמצא שהוא מחובר חייב

ד. דוקא נמצא שהוא מחובר פטור אבל נתכוין לחתוך תלוש זה וחתך מחובר זה חייב.

3. לשיטת תוס', האם אוכל מקבל טומאה או מטמא אחרים כשהוא פחות מכביצה?

א. לא

ב. כן

ג. אינו מקבל טומאה אבל יכול לטמאות אחרים

ד. אינו מטמא אחרים אבל יכול לקבל טומאה.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים לב:-לז.

ליתר שאת על דברי התוספות

8. "האוכל נבילה ביום הכפורים פטור משום דאין איסור יום הכפורים חל על איסור נבילה." לפי תוס' האם זה מיירי גם בנתנבלה ביום הכפורים ולמה?

א. לא, דאז איסור של יום כפורים הוא קודם לאיסור נבלה

ב. כן, משום דאף לא היה אסור משום נבלה קודם מ"מ היה אסור משום אבר מן החי

ג. לא, משום דכשפקע איסור אבר מן החי איסור נבלה ואיסור יום כפורים חלים בבת אחת

ד. תחילה כתב תוס' דלא משום דכשפקע איסור אבר מן החי איסור נבלה ואיסור יום הכפורים חלים בבת אחת, ולבסוף אמר תוס' דאעפ"כ נוכל לומר כן משום דאיסור אינו זבוח קדם לאיסור של יום הכיפורים.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים לב:-לז. שאלות חזרה על פסחים דף כב' – דף כז'

ו. אם נאמר בכל נפשך, למה נאמר בכל מאודך?

1. זו ואין צריך לומר זו.
2. לאדם שממונו חביב עליו מגופו.
3. מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא.
4. כנגד הרמאים.

ז. מנין שאיסור רציחה הוא בכלל 'יהרג ואל יעבור'?

1. מסברא.
2. מהיקש לנערה מאורסה.
3. ממעשה דקין והבל.
4. מבא במחותרת.

ח. מדוע אין מעילה בקטורת לאחר שתעלה תמרותו?

1. כי ריח אין בו ממש.
2. כי לאחר עליית תמרותו אין ריחו נודף.
3. כי נעשית מצוותו.
4. כי הנאת ריח היא הנאת הנשמה ולא הנאת הגוף.

ט. השוטח אבידה כשנזדמנו לו אורחים נחשב כאילו שורפה
[מקלי קלי לה]. מדוע?

1. שמא אחד מהאורחים ישרפנה.
2. משום עין הרע.
3. שמא יגנבוה האורחים.
4. או משום עין הרע, או משום שמא יגנבוה האורחים.

י. למאן דאמר יש שבח עצים בפת, מה הדין של קערות כוסות
וצלוחיות שצרפן בעצי אשירה?

1. מותרות.
2. אסורות.
3. תלוי בשני דעות בגמ'.
4. ספק בגמ' ולא נפשט.

א. מה דרש רבי עקיבא מ'את ה' אלוקיך תירא'?

1. הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים.
2. 'את' לרבות יראת הרוממות.
3. 'את' לרבות תלמידי חכמים.
4. אינו דומה עושה מאהבה לעושה מיראה.

ב. האם מותר להתפרנס ממכירת חיה ועופות ודגים טמאים
לנכרים? (רש"י)

1. חיה ועופות – אסור. דגים – מותר.
2. אסור בכלום.
3. אם נזדמנו לו – מותר למכרם. לחזר אחריהם לכתחילה – אסור.
4. מחלוקת אם מותר או לא.

ג. למסקנא, איזה נפק"מ לדינא יש בין ר' אבהו לחזקיה?

1. אם חמץ בפסח אסור בהנאה מדאורייתא או לא.
2. אם חולין שנשחטו בעזרה אסורים בהנאה מדאורייתא או לא [לפי רבי יהודה].
3. אם שור הנסקל אסור בהנאה מדאורייתא או לא.
4. אם תרומה אסורה בהנאה לזרים או לא.

ד. השותה מיץ תותים תאנים ורימונים של ערלה, האם לוקה?

1. לוקה.
2. אינו לוקה.
3. מחלוקת אם לוקה או לא.
4. ספק בגמ'.

ה. 'אמר אביי הכל מודים בכלאי הכרם שלוקין עליהן אפילו
שלא בדרך הנאתן'. מדוע?

1. משום חומרא דכלאים.
2. כי הם גידולי קרקע.
3. כי הוקשו לבשר בחלב.
4. כי לא כתוב בהם 'אכילה'.